

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4782/2025
10.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници АА из ..., чији је пуномоћник Едвин Прелић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Јелена Стојановић адвокат из ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник Лазар Митровић адвокат из ..., ГГ из ..., чији је пуномоћник Владимир Уршић адвокат из ... и ДД из ..., ради недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 7769/19 од 05.09.2024. године, на седници одржаној 10.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 7769/19 од 05.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 7769/19 од 05.09.2024. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду П 5202/18 од 11.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере ради обезбеђења његовог неновчаног потраживања према туженој ДД, којом би се туженима ББ, ВВ и ГГ забранило да у извршном поступку који се води пред јавним извршитељем Јованом Пјешчићем из Београда под бројем Ии 142/2016 намире своје потраживање продајом непокретности – описаног стана, уз упис забране у катастар непокретности. Ставом другим изреке одбијен је предлог тужиоца којим је тражио да се одреди привремена мера којом би се истим туженима забраниле било какве радње продаје, располагања, коришћења, предаје у посед и ступања у посед описаног стана уз упис забележбе забране у катастар непокретности. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог тужиоца да се ради обезбеђења његовог неновчаног потраживања одреди привремена мера забране спровођења извршења јавном извршитељу Јовану Пјешићу из Београда у предмету Ии 142/2016, у којем је одређено да се ради наплате новчаног потраживања спроведе продаја на означеном стану, уз упис забележбе забране у катастар непокретности.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 7769/19 од 05.09.2024. године одбијена је жалба тужиоца и потврђено првостепено решење.

Против решења другостепеног суда тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се и на одредбу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. овог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија. Наведене одредбе се, на основу члана 420. став 6. ЗПП, сходно примењују у поступцима поводом ревизије против решења којим се поступак правноснажно окончава.

У овом парничном поступку по тужби за недопустивост извршења је побијаним решењем одлучено о предлогу за одређивање привремене мере. У конкретном случају, судови су одбили предлог за одређивање привремене мере којом би се извршним повериоцима забранила продаја непокретности извршног дужника ради наплате новчаног потраживања зато што је непокретност тужиочева својина. Такође је одбијен предлог за одређивање привремене мере којом би се забранило извршним повериоцима предузимање било какве радње продаје, располагања, коришћења и ступања у посед ове непокретности, као и привремена мера забране јавном извршитељу да спроведе ово извршење.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер се изузетна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права, а не и због примене процесних правила, а одлука о одређивању привремене мере представља примену процесних правила. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Како се у конкретном случају ревизијом побија другостепено решење којим је одлучено о предлогу за одређивање привремене мере, а решењем о привременој мери се поступак правноснажно не окончава, нити је ревизија у конкретном случају дозвољена сагласно чл. 27. и 426. Закона о извршењу и обезбеђењу, Врховни суд је ревизију одбацио као недозвољену.

На основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић